

**Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS**

Rīgā 2022.gada 10.martā

Tiesa šādā sastāvā: senatori Inguna Radzeviča, Ivars Bičkovičs, Aija Branta,

iepazīnušies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2021.gada 22.decembra lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.panta un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Kriminālprocesa likuma 573.panta pirmā daļa noteic, ka nolēmumu tiesiskumu kasācijas kārtībā pārbauda tikai tadā gadījumā, ja kasācijas sūdzībā vai protestā izteiktā prasība pamatota ar Krimināllikuma pārkāpumu vai Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā norādījis, ka apelācijas instances tiesa nav izvērtējusi pretrunas cietušo liecībās un liecinieku – apsardzes firmas darbinieku – liecībās, kā arī mājas signalizācijas adapteru nostrādāšanas zonu izdrukā norādītajās ziņās, turklāt nav pamatojusi, kādēļ tā vieniem pierādījumiem piešķirusi augstāku ticamības pakāpi nekā pārējiem.

Senāts konstatē, ka apelācijas instances tiesa, atstājot negrozītu pirmās instances tiesas notiesājošo spriedumu, atzinusi, ka apsūdzētā /pers. A/ vainīgums viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos ir pilnībā pierādīts ar attiecināmiem, pieļaujamiem, ticamiem un pietiekamiem pierādījumiem un apsūdzētā darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un 175.panta trešās daļas. Apelācijas instances tiesa norādījusi, ka pirmās instances tiesa pareizi novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi apsūdzētā darbībās visu subjektīvo un objektīvo pazīņu kopumu, kas veido šo noziedzīgo nodarījumu sastāvu.

Savukārt pirmās instances tiesa ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, tajā skaitā cietušo /pers. B/ un /pers. C/, kā arī liecinieku – apsardzes firmas „SP Leģions” darbinieku /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ – liecības, un atzinusi, ka šie pierādījumi papildina viens otru un kopumā dod objektīvu priekšstatu par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas apstākļiem. Pamatojoties uz lietā iegūtajiem pierādījumiem, tajā skaitā ekspertu atzinumā norādītajām ziņām, ka uz notikuma vietā – namīpašuma slēgtajā teritorijā – atrastā gāzes baloniņa un nomazgājumā no mājas sienas konstatētā DNS atbilst /pers. A/ DNS profilam, pirmās instances tiesa atzinusi, ka /pers. A/ vainīgums inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā pierādīts ārpus saprātīgām šaubām.

Senāts konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā nav norādījis, kādas tieši pretrunas konstatējamas viņa norādītajos pierādījumos un kā tās ietekmējušas apelācijas instances tiesas lēmuma tiesiskumu un pamatotību, aprobežojoties šajā daļā vienīgi ar vispārīgiem apgalvojumiem.

Tādējādi apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzība neatbilst Kriminālprocesa likuma 573.panta pirmajā daļā norādītajām prasībām, un līdz ar to konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.¹ pantā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu, 573.¹ panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

I. Radzeviča

I. Bičkovičs

A. Branta